

ஆறுகாட்டுத்துறைப் புதினத்தில் பெண் பற்றிய படிமங்களும் பெண் மொழியும்
Representation of Women and Women's discourse in Novel Arukattuthurai

நீத்யா. சீ, ஜெயபால்.ப

தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

Nithya.S, Jayapal.P

Department of Tamil, Sri Ramakrishna Arts and Science College, Coimbatore.

DOI: [10.5281/zenodo.16789817](https://doi.org/10.5281/zenodo.16789817)

8

Abstract

Literature serves as a reflection of society, capturing the complexities of human experience and the cultural contexts in which it is produced. This study undertakes a critical examination of the construction of femininity in Tamilselfi's novel AruKaattuthurai, with a specific focus on the protagonist Samuthiravalli. Drawing on the theoretical framework of Mary Ellman, a pioneering feminist literary critic, this research explores how the novel perpetuates or subverts patriarchal notions of womanhood. Ellman's seminal work highlights the repetitive patterns of female characterization in literature, revealing the ways in which societal attitudes towards women are reflected and reinforced through literary representations. Through a feminist critique informed by Ellman's insights, this study analyses the character of Samuthiravalli, examining how the author's subconscious biases shape the feminine construct and whether the character serves as a voice for feminine experience. By deconstructing the literary representation of women in AruKaattuthurai, this research contributes to a deeper understanding of the complex dynamics between literature, society, and gender.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடி என்றும் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பு என்றும் அறிஞர் கூறுவர். சங்ககாலம் தொட்டு இக்காலம் வரையிலும் சமகால நிகழ்வுகளை இலக்கியத்தில் ஏற்றும் பாங்கையே படைப்பாளர்கள் மேற்கொண்டு இருக்கின்றனர். இன்றைய சமூகம் ஆணாதிக்க மனப்பான்மை கொண்ட தந்தை வழி சமூகத்தினால் கட்டமைக்கப்பட்டது. இங்கு நிலவக்கூடிய பல்வேறு மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும் அதிகாரமயமாகலால் உருவாக்கப்பட்டவை. இலக்கியங்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆண்களால் எழுதப் பெறுகின்ற அல்லது ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் பிறப்பெடுத்த ஒருவரால் எழுதப்படுகின்ற இலக்கியம் எதிர்பாலினமாகிய பெண்ணை தங்களின் தேவைக்குட்பட்டு கட்டமைத்து காட்டுகிறது. இதனை பல்வேறு மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் ஆதரிக்கவும் செய்கிறார்கள். அறிந்தும் அறியாமலும் நினைவிலி மனதில் இருக்கக்கூடிய பெண் பற்றிய படிமங்கள் இலக்கியங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. அவ்வகையில் சு.தமிழ்ச்செல்வியின் ஆறுகாட்டுத்துறை புதினத்தில் முக்கியக் கதாபாத்திரமாக விளங்கக்கூடிய சமுத்திரவல்லியும் எழுத்தாளருடைய நனவிலி மனதில் கட்டமைக்கப்பட்ட பெண்

படிமமே என்பதை நோக்கியே இக்கட்டுரையானது நகர்கிறது. பெண் மையத் திறனாய்வின் ஊடாக மேரி எல்மன் குறிப்பிடக்கூடிய பத்து வகையான பெண் பற்றிய படிமங்கள் சமுத்திரவல்லி என்ற கதாமாந்தரின் வழியாக வெளிப்படும் திறந்தனையும் இப்பாத்திரம் ஆசிரியரின் பெண்மொழியாக அமைந்திருக்கிறதா என்பதையும் இவ்வாய்வு கட்டுரை விளக்குகிறது.

Keywords: Feminism, Feminist Criticism, Literary Representation, Patriarchy, Womanhood, Mary Elluman, Tamilselfi, AruKaattuthurai, Samuthiravalli, Gender Dynamics, Literary Analysis, பெண்ணியம், பெண்மையத் திறனாய்வு, பெண் பற்றியப் படிமங்கள், பெண்மொழி, சு.தமிழ்ச்செல்வி, ஆறுகாட்டுத்துறை, சமுத்திரவல்லி

முன்னுரை

மக்களின் வலி நிறைந்த வாழ்வைப் படம்பிடித்து காட்டுவதில் எழுத்தாளர் சு.தமிழ்ச்செல்வி கைதேர்ந்தவர். அவருடைய படைப்புகள் பெண்களினுடைய வலியையும் வேதனையையும் பேசுவதாக அமைகிறது. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உருப்பெற்ற மேலைநாட்டு கொள்கையான பெண்ணிய திறனாய்வு என்பது இலக்கியங்களில் பெண்களுடைய இடத்தை மட்டுமல்லாது அவை காட்ட வேண்டிய போக்கையும் வலியுறுத்தி பேசுகிறது. ஆண் படைப்பாளர்கள் பெண் மாந்தர்களைக் காட்டுவதைக் காட்டிலும் பெண் படைப்பாளர்கள் பெண் மாந்தர்களைக் கையாளும் விதமானது உண்மைக்கு நெருக்கமான இடத்தைப் பிடிக்கிறது. ஆண்கள் பேச தயங்கும் இடங்களைப் பெண் படைப்பாளர்கள் முன்வைக்க வேண்டும் என்பதே பெண்ணியத் திறனாய்வின் மிக முக்கிய நோக்கமாகும். இருப்பினும் தந்தை வழிச் சமூகத்தில் வளர்ந்த பெண்களும் சிலசமயம் ஆணாதிக்க சிந்தனைகளால் திணிக்கப்பட்டக் கருத்தாக்கங்களைத் தங்கள் வாழ்வில் கொண்டிருக்கின்றனர். தமிழ்ச்செல்வியின் ஆறுகாட்டுத்துறை புதினத்தில் முக்கிய மாந்தராக விளங்கக்கூடிய சமுத்திரவல்லி இவ்வாறான ஆணாதிக்கச் சிந்தனையால் உருவாக்கப்பட்ட படிமங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு படைக்கப்பட்டு இருக்கிறாள் என்பதை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பெண் பற்றிய படிமங்கள்

“பெண் என்பவள் பிறப்பதில்லை உருவாக்கப்படுகிறாள் “ என்பார் சைமன் டி பெவார். மக்கள் பிறக்கும்போதே தங்களுக்குரிய பழக்க வழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் அறிந்து கொண்டு பிறப்பதில்லை. அதை இச்சமூகமே கட்டமைக்கிறது. அவ்வாறு இச்சமூகம் கட்டமைக்கின்ற போது தந்தை வழி சமூகமாக இருக்கின்றமையால் ஆணாதிக்க மனநிலையில் இருந்தே ஒவ்வொரு பழக்க வழக்கமும் பண்பாடும் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் பெண்கள் ஆண்களினுடைய தேவைக்கு ஏற்பவும் அவர்களை அண்டி இருப்பவர்களாகவும் உருவாக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி உருவாக்கப்படும் பெண்களிடம் ஆண்கள் தங்களுக்குத் தேவையான குண நலன்களைப் பெண்களுக்கு உரிய அம்சம் என்று மனதில் பதிய வைத்து விடுகிறார்கள். இதனை உற்று நோக்கி காணும்பொழுது இலக்கியங்களில் பெண் பற்றிய படிமங்களாக விரிந்து கிடக்கின்றன. மேரி எல்மன் பத்து வகையாக பெண் பற்றிய படிமங்களை வகுக்கிறார். அவை “உருவமற்றவை, அடக்கமானவை, ஒரு நிலையில் நில்லாதவை, செறிப்பில் கிடப்பவை, அர்ப்பணிப்பானவை, பொருள் சார்ந்தவை, ஆன்மீகம் சார்ந்தவை, பகுத்தறிவு சாராதவை, ஒத்துப் போகிறவை, சூனியக்காரிகள் அல்லது சண்டைக்காரிகள்” என பத்து வகையான மாதிரிகளை கண்டறிகிறார். (விஜயலட்சுமி, த., 2002, ப.74). மேரி எல்மன் உருவாக்கியப் படிமங்கள் மேலைநாட்டு இலக்கியங்களை அடியொற்றி எழுந்தவையாக இருந்தாலும் அவற்றின் சில கருத்தாக்கங்கள் தமிழ் இலக்கிய வெளியிலும் பொருந்தி போகிறது. இப்படிமங்கள் நிலத்தை ஒட்டியும் அச்சமூகத்தில் வாழ்கின்ற மனிதர்களின் பண்பு நலன்களை ஒட்டியும் உருவாக்கம் பெறுகிறது. பெண்கள் என்றாலே இத்தகைய குணங்களைக் கொண்டிருப்பவர்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்று

இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. அத்தகு குணங்கள் அவர்களை மேன்மை பொருந்தியவர்களாக காட்டுகின்ற பட்சத்தில் அவர்கள் நல்லவர்களாகவும் சமூகத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய படிமங்களுக்கு எதிராக செயல்படக்கூடிய பெண்களைத் தீயவர்களாகவும் கொண்டு இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுவதைத் தமிழ் இலக்கிய வெளியில் காணலாம். தமிழ் இலக்கியங்கள் பெண்கள் கற்புடையவர்கள், அழகுடையவர்கள், மென்மையாளவர்கள், வலிமையற்றவர்கள் போன்ற படிமங்கள் கொண்டு படைக்கப்படுகின்றன.

கொழுநன் தொழுபவள்

தமிழ் இலக்கியங்களிலும் தமிழ் மக்களிடையேயும் கணவனை கண்கண்ட தெய்வமாக ஏற்று தொழுது வழிபடும் பெண்களே உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணப் போக்கு காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத் தலைவிகள், காப்பியங்களில் சீதை, கண்ணகி, மாதவி போன்ற கதை மாந்தர்கள் அற இலக்கியங்களில் திருக்குறள் நாலடியார் ஆசாரக்கோவை போன்ற நூல்களும் இதையே வற்புறுத்திக் கூறுகின்றன. ஆறுகாட்டுத்துறை நாவலின் தலையாய கதை மாந்தரான சமுத்திரவல்லியும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

காதலித்து மணம் முடித்த கணவன் தன்னைத் துன்புறுத்துகின்ற போதிலும் அவனை விட்டு அகலாது இருப்பவளாக சமுத்திரவல்லி ஆசிரியரால் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறாள். நாட்டாருடைய மகளாகிய சமுத்திரவல்லி சாமுவேலை பெற்றோரின் துணையின்றி மணக்கிறாள். இதனால் அவளது பெற்றோரும் ஊர் மக்களும் அவ்விருவரிடமும் பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்கின்றனர். காதலித்த ஒருவனுக்காகக் குடும்பத்தையும் உற்றார் உறவினரையும் எதிர்த்து வந்த பொழுதும் ஊரார் தன்னை ஒதுக்கி வைத்ததற்குக் காரணம் சமுத்திரவல்லியே என்று நினைத்து சாமுவேலு அவளிடம் கோபம் கொள்கிறான். இந்த கோபத்தின் காரணமாக அவளுடன் இயல்பாக பழகுவதை நிறுத்தி வெறுப்பைக் கடத்துகிறான். இவ்வெறுப்பை சமுத்திரவல்லி மட்டுமல்லாது அவளது பெற்றோரும் ஊர் மக்களும் உணர்கின்றனர். காதல் வாழ்க்கையில் இன்புற்று இருக்கலாம் என்று நினைத்து வந்த சமுத்திரவல்லிக்கு அங்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சுகிறது. இருப்பினும் அவள் தன் கணவனை விட்டுக் கொடுக்காது அவனுடனேயே குடும்பம் நடத்துகிறாள். சமுத்திரவல்லி கர்ப்பிணியாக இருக்கின்ற பொழுது இருவருக்கும் இடையே சண்டை ஏற்படுகிறது. பிறக்கப் போகின்ற குழந்தை ஆண் குழந்தையாக இருக்க வேண்டும், பெண் குழந்தை என்றால் அறவே வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டு மிகுந்த கோபத்தோடு வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறாள். “எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக எண்ணி நம்மை திட்டினாலும் பழித்தாலும் அவமானப்படுத்தினாலும் நாம் அவற்றை கருத்தில் வாங்கிக் கொள்ளக்கூடாது ஆத்திரப்படக்கூடாது. கழுதைக்கு மாலையிட்டாச்சு உதைக்குதுன்னு ஓடக்கூடாது” (தமிழ்செல்வி.சு., 2013, ப.193)

பெண் பிள்ளை பிறந்து விட்டால் எதிர்காலத்தில் சமுத்திரவல்லியைப் போலவே வீட்டை விட்டு வெளியேறி அவமானத்தைத் தேடி தந்துவிடும் என்று சாமுவேலு சமுத்திரவல்லியின் செயலையும் அவளது தந்தை அடைந்த அவமானத்தையும் சுட்டிக்காட்டி தான் அந்நிலையில் இருக்க விரும்பவில்லை என்று அவளது அன்பைப் புரிந்து கொள்ளாமல் உதாசீனப்படுத்துகிறான். தான் மணமுடித்த கணவன் தன் பெற்றோரை இழிவு படுத்துகிறான் என்ற போதிலும் தன்னுடைய சுயமரியாதைக்கு இழுக்கு ஏற்படும் வண்ணம் பேசுகிறான் என்ற போதிலும் அவனிடமிருந்து விலகாது மீண்டும் மீண்டும் அவனுடைய அன்பையே எதிர்பார்த்து காத்திருப்பவளாக சமுத்திரவல்லி இருக்கிறாள். பெண்களுக்குச் சுயமரியாதையைக் காட்டிலும் கணவனே முக்கியமாக இருக்கவேண்டும் என்ற படிமத்தை வெளிக்காட்டும் விதமாக சமுத்திரவல்லி படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

தற்கொண்டோர் பேணுதல்

மேரி எல்மனின் கூற்றுப்படி பெண்கள் அர்ப்பணிப்பு என்ற படிமத்தை கொண்டு படைக்கப்படுகிறார்கள். தமிழ்ச்சூழலிலும் இப்போக்கு காணப்படுகிறது. தன்னலமில்லாது சிந்திக்கக் கூடியப் பெண்களே குடும்பத்தின் விளக்கு என்று கருதுகின்றனர்.

அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்

முல்லை சான்ற கற்பின்

மெல்லியல் குறுமகள் உறைவின் ஊரே (நற்றிணை - 142)

இரவில் வாயிற் கதவை மூடும் முன் தன் வீட்டிற்கு விருந்தினர் வருகிறார்களா என்று பார்த்துவிட்ட பின்னரே தலைவியானவள் உணவு அருந்துவாள் என்று நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது. தன் நலனை முதன்மைப்படுத்தாது தான் சார்ந்து இருப்பவரின் மகிழ்வையும் விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றுவவளாகவே பெண் இருக்கிறாள். திருமணம் முடித்த பின்னர் தன் கணவனின் வீட்டில் உள்ள அவனது பெற்றோரையும் உடன் பிறந்தோரையும் அவனது உறவினர்களையும் பேணி காப்பதும் பெண்ணின் கடமையாக மாறி போகிறது.

கதையின் நாயகியாகிய சமுத்திரவல்லியின் கணவன் சாமுவேலின் தம்பியின் படிப்பிற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வது அவளது கடமையாக மாறுகிறது. “அப்பன் வீடு அரண்மனையா இருந்தும் கூட யாம் பொண்ணு புருந்த வீட்டுக்கு அவ சொல்ல தேடிட கூடாதுனு கருவாட்டு கூடை தூக்குதடி. ஆளான பட்ட ஆம்பளையோன பெத்த புள்ளைய படிக்க வைக்க மறுக்கிறானுவ. ஆம்பள துணை இல்லாத பொம்பள தானே நம்ம நம்மளால எப்படி படிக்க வைக்க முடியும்னு நினைக்காம கொழுந்தன படிக்க வைக்கிறன்னு சொல்லுதடி என் பொண்ணு” (தமிழ்செல்வி. சு.,2013,ப.202). தன்னைக் கணவன் வெறுத்து ஒதுக்கிய பின்னரும் அவனுடைய சகோதரனைப் படிக்க வைப்பதற்காக சமுத்திரவல்லி வேலைக்குச் செல்வதைக் கண்ட அவளுடைய தந்தையாகிய நாட்டார் பெருமை கொள்கிறார். எந்த சூழலிலும் புருந்தகத்தை மேம்படுத்த முயற்சி செய்வதே பெண்களுடைய கடமை அதுவே பிறந்தகத்திற்கு பெருமையும் தேடித் தரும் என்ற எண்ணம் வெளிப்படுகிறது. தன்னை வெறுத்து புறந்தள்ளும் சூழலிலும் பெண் அமைதி காத்து அவர்களின் நலனுக்காகவே பாடுபட வேண்டும். இவ்வாறு தன்னலம் இல்லாது தன் சுற்றத்தாரின் நலனைத் தேடி அவர்களினுடைய மகிழ்விற்காக ஓடுபவளே பெண் என்ற படிமம் வெளிப்படுகிறது.

குடும்ப அதிகாரத்தல் பெண்கள்

குடும்பம் என்பது ஆணாதிக்க சிந்தனை மரபில் உருவான நிறுவன அமைப்பு பெண்களை அடிப்படை ஆதாரமாகக் கொண்டு விளங்குகிறது. ஒரு குடும்பத்தின் மேன்மைக்கும் அதற்கு ஏற்படும் இழி தன்மைக்கும் பெண்களினுடைய செயல்பாடுகளே காரணமாக இருக்கின்றன என்று நம்ப வைக்கப்படுகிறது. இது அவள் பிறந்த வீட்டிலும் திருமணம் முடித்து சென்ற கணவன் வீட்டிலும் தொடர்கிறது. ஒரு குடும்பத்தை மதிப்பிடுவதற்காக அந்த குடும்பத்தில் உள்ள பெண்களின் நடத்தையை அளவுகோலாக எடுத்துக் கொண்டு இச்சமூகம் செயல்படுகிறது. இதனால் அவள் மீது புனித தன்மையைத் திணித்து, நெறிப்படுத்தி, சமூகம் விதித்த கட்டுப்பாட்டுக்குள் அவளை வளர்க்க முயற்சி செய்கின்றனர். ஒரு பெண் தன் வாழ்வில் செய்யக்கூடிய செயல்களின் அடிப்படையில் அவள் மட்டுமின்றி அவளது குடும்பமும் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகும் என்ற எண்ணத்தைத் தொடர்ந்து விதைத்துக் கொண்டே இருப்பதால் பெண்கள் தனி மனித சுதந்திரத்தோடு இயக்கம் கொள்வது என்பது தடைபட்டுப் போகிறது. தன் நலனையும் தன் தேவைகளையும் தன் சுதந்திரத்தையும்

யோசிப்பதற்கு முன்னர் அதனால் தன் குடும்பத்திற்கு ஏற்படும் விளைவுகளை முன்னிறுத்த வேண்டிய தேவை பெண்களுக்கு ஏற்படுகிறது. சமுத்திரவல்லி இதனை பிரதிபலிக்கிறாள்.

தான் பிறந்தது நாட்டார் குடும்பம் என்பதால் அந்த குடும்பத்தினுடைய கௌரவம் தன் கையில் இருப்பதாக எண்ணி தன் கணவனை விட்டு விலகாது அவனுடனே இருக்கிறாள். அடிப்படையில் குடும்ப நிறுவனத்தின் கவுரவம் பெண்களால் சுமக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணப் போக்கு அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு அழுத்தத்தை வாழ்நாள் முழுவதும் தந்து கொண்டே இருக்கிறது என்பது சமுத்திரவல்லியின் மூலம் அறிய முடிகிறது. “சாதாரணப் பெண்ணாக இருந்தால் தன்னை மாய்த்துக் கொண்டாவது வேதனையிலிருந்து விடுபட்டு விடலாம். இவள் நாட்டாரின் மகளாயிற்றே. என்னதான் வீட்டை விட்டு இவள் ஓடி வந்து விட்டாலும் இவளின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் நாட்டாரின் மானமும் மரியாதையும் கலந்து தானே இருக்கிறது. அவள் மென்று விழுங்கி தண்ணீர் குடித்து தான் ஆக வேண்டியதாயிற்று.” (தமிழ்செல்வி.சு.,2013,ப.163)

தான் பிறந்த குடும்பத்தின் மேன்மையை காட்டுவதற்காக எத்தகைய துன்பத்திற்கு ஆளாவதும் சரியே என்ற மனப்போக்கினை சமுத்திரவல்லி கொண்டு இருப்பது ஆசிரியரின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. “இதான் நாட்டாரு மகங்குறது. நான் அதுக்கு கெடுதல நினைச்சுட்டு ஓடியும்கூட நான் செய்ய வேண்டிய கடமய அது செஞ்சிருக்கு. இனிமே அது சந்தோசமா வச்சுக்கிற்றதுதான் யாங் கடம என்றான். உணர்ச்சி மேலிட்டவனாய்” (தமிழ்செல்வி.சு.,2013,ப.288). தன்னலம் பாராது தன் தம்பியைப் படிக்க வைத்ததாலேயே அவளை சந்தோசமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் சாமுவேலுக்கு எழுகிறது. இதன் பின்னர் அவள் மறுமணம் செய்து கொண்ட செய்தியை அறிந்தவன் அவளை கொல்ல முயற்சி செய்கிறான். ஆக சமுதாயத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட நெறிகளுக்குள் வாழும் பெண்களே கணவனால் போற்றப்படுவதாகவும் அவனை மீறி செயல்படக்கூடிய பெண்கள் தூற்றப்பட்டு குடும்பம் என்ற நிறுவனத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்படக் கூடிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றனர் என்பதும் புலப்படுகிறது. தன் தம்பியைப் படிக்க வைத்த சமுத்திரவல்லியைப் பெருமையாக கருதிய சாமுவேலு அவள் மறுமணம் செய்து கொண்டதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. சாமுவேலு என்ற கதாபாத்திரத்தின் மூலம் ஒட்டுமொத்த ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் மனப்போக்கையும் ஆசிரியர் பிரதிபலித்துக் காட்டுகிறார்.

பெண்கள் தங்களுடைய வாழ்வில் பல்வேறு நிலைப்பட்ட வாழ்க்கை தரத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். பிறந்த வீடு, புகுந்த வீடு என்று இரு வீடு சார்ந்த கடமைகளையும் அவர்கள் தூக்கி சுமக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கணவனால் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமுத்திரவல்லிக்கு அவளுடைய குடும்பம் உதவ முற்படுகின்ற பொழுதும் கூட அவள் இது தன்னுடைய புகுந்த வீட்டிற்கு இழுக்க ஆக்கிவிடும் என்பதால் அந்த உதவியை மறுக்கிறாள். தன்னைப் பெற்று வளர்த்து தன் மீது அன்பு கொண்டிருக்கின்றோரின் உதவியைக் கூட ஒரு பெண் திருமணத்திற்கு பின் ஏற்றுக் கொள்வது என்பதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் நிலவுகிறது. “உங்களிடம் இருந்து நான் ஏற்பது என்பது சாமுவேலை அவமானப்படுத்துவது போல் ஆகிவிடும்” (தமிழ்செல்வி.சு.,2013,ப.193) என்று சமுத்திரவல்லி கூறுவது அவளது இயலாமையைக் காட்டுகிறது. சமுத்திரவல்லியின் மீது தீராத வெறுப்பும் பெண் குழந்தை பிறந்த விட்ட பின் அதன் மீதும் வெறுப்புக் கொண்டு சாமுவேல் இருவரையும் மருத்துவமனையிலேயே விட்டுவிட்டு கடலேறி விடுகிறான். இவ்வாறு கணவன் தன்னைப் புறக்கணித்து புறம் தள்ளிய போதும் கூட தன் பிறந்து வீட்டை அவர்கள் செய்யும் உதவியையும் பெண்கள் ஏற்றுக் கொள்வது என்பது புகுந்த வீட்டிற்கு பெரும் இழுக்கு ஏற்படுத்தி விடும் என்ற சிந்தனை வெளிப்படுகிறது. பெண்கள் எப்பொழுதுமே பிறரைச் சார்ந்து இயங்கக்கூடியவர்கள் என்ற எண்ணம் அவர்கள் உதவியை ஏற்றுக் கொள்கிற போது வந்தாலும் கூட அவள் உதவியை ஏற்பதும் ஏற்காமல் இருப்பதும் அவளுடைய நிலைப்பாடு. அந்த நிலைப்பாட்டில்

புகுந்த வீட்டினுடைய கௌரவத்தையும் தன் கணவனுடைய பெருமையையும் பிணைத்துக் கொள்வது என்பது குடும்ப நிறுவனத்தில் பெண்கள் சிலந்தி வலையைப் போல எல்லா செயல்களிலும் பிண்ணப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு பெண் தன்னுடைய எல்லா செயல்பாடுகளிலும் தன் சுற்றத்தாரினுடைய உயர்வு தாழ்வினைக் கருத்தில் கொண்டே செயல்பட வேண்டும் என்ற படிவம் இதன் வாயிலாக வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

சமுத்திரவல்லி – ஆசிரியரின் பெண்மொழியா?

பெண் மைய எழுத்துக்களில் பெண்மொழி மிகவும் அவசியமாகிறது. தந்தை வழிச் சமூகத்தில் அத்தகை மொழி அமையப் பெறாது. “ஆண்மை பெண்மை என்ற பாலியல் வகுப்பில் முறையே ஆணுக்குரிய நடத்தைகளும் பெண்ணுக்குரிய நடத்தைகளும் ஆணால் வரையறை செய்யப்பட்டன. இந்த அமைப்பின் பண்புகள் தான் மொழி வழி இலக்கியங்களிலும் ஏற்றப்பட்டன. ஏனெனில் மொழி செய்பவன் ஆண் தான். இத்தகைய நடத்தை பண்புகள் சிறுவயதிலிருந்தே மொழி வழியாக சமுதாயத்தில் ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்பட்டன.” (சாரதாம்பாள்.செ.,2007,ப.23) மொழி தன் கருத்தைப் பரிமாற்ற உதவும் கருவி மட்டுமன்று மக்கள் மனதில் பண்பாட்டை விதைக்கும் பணியையும் மேற்கொள்கிறது. காலம் கடந்தும் ஆணாதிக்க மனோநிலையில் உருவான கருத்தாக்கங்கள் நிலைத்து நிற்பதற்கு மொழி மிக முக்கிய காரணியாகும்.

ஆறுகாட்டுத்துறை புதினம் நெய்தல் நிலப்பெண்களின் பல்வேறு வாழ்வியல் நிலைகளைச் சுட்டி பேசுகிறது. பெண்களுக்கு மறுமணம் செய்தல், கோவிலில் பெண்களுக்கு அடைக்கலம் அளித்தல், சமுத்திரவல்லி தன் பெற்றோரை எதிர்த்து காதல் திருமணம் புரிவது என முற்போக்கு கருத்துக்களைக் கொண்டு இருந்தாலும் சமுத்திரவல்லி என்ற தனி ஒரு கதாபாத்திர படைப்பினை உற்று நோக்கும்பொழுது அவள் ஆசிரியரின் நனவிலி மனதில் இருந்த பெண் படிமங்களின் வெளிப்பாடாகவே தோன்றுகிறது. சமுத்திரவல்லியைப் புனிதப்படுத்தி அவளை ஊர் மக்கள் தொடர்ந்து கொண்டாடுகின்றனர். தெய்வக் குழந்தை என கருதி தங்கள் வாழ்வின் ஏற்றத்திலும் தாழ்விலும் சமுத்திரவல்லியின் வாழ்வு இணைந்து இருப்பதையும் பிணைந்து இருப்பதையும் தொடர்ந்து உறுதிப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் தன்னால் எந்த ஒரு துன்பத்திற்கும் ஆளாகி விடக்கூடாது என்பதாலேயே சமுத்திரவல்லி கவனமாகத் தன்னுடைய முடிவை எடுக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் தன்னை சம்பந்தப்படுத்தி பார்க்கும் சனங்களை நினைத்து உருகிப் போனாள் சமுத்திரவல்லி. (தமிழ்செல்வி.சு.,2013,ப.193). முதன்முதலில் ஊரில் படகு வாங்கிய பொழுது அதில் சமுத்திரவல்லியே முதலில் ஏறவேண்டும் என்பது தொடங்கி சமுத்திரவல்லியின் கண்ணீரால் ஊர் தலைகாது என்பதால் அவளுக்கு நிச்சயம் மறுமணம் செய்தாக வேண்டுமென்று அவளை மறுமணத்திற்கு வற்புறுத்துவது வரை சமுத்திரவல்லியினுடைய வாழ்வு ஊர் மக்களினுடைய ஏற்றத்திலும் தாழ்விலும் பிணைந்து இருப்பதை ஆசிரியர் தொடர்ந்து காட்டுகிறார். தன் கணவனை ஒருமுறை கூட எதிர்த்துப் பேசாத சமுத்திரவல்லியையே ஆசிரியர் உருவாக்கியுள்ளார். இவ்வாறு ஆண் சமுதாயம் போற்றக்கூடிய பெண் மாந்தராகவே சமுத்திரவல்லி பெண்மைய திறனாய்வின் (Gynocentric Criticism) மூலம் வெளிப்படுகிறாள். பெண்களினுடைய வலியையும் வேதனையையும் புலப்படுத்தக்கூடிய எழுத்துக்களை ஆசிரியர் கையாண்டு இருந்தாலும் கூட அவை ஒரு ஆண் மொழியாகவே அமைந்திருப்பது என்பது மறுக்க முடியாதது. “தந்தை வழி சமூகம் தன் மேல் சுமத்தியுள்ள அடையாளங்களை அழிக்க வேண்டும் என்றால் பெண் தனக்கான மொழியை உருவாக்க முயல் வேண்டும். மொழி உலகுக்குள் இவள் தன்னுடைய அசைக்க முடியாத ஆற்றலை பாய்ச்ச வேண்டும். இப்படித்தான் ஜூலியா கிறிஸ்தவ போன்ற பெண்ணை திறனாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.” (பஞ்சாங்கம்.க.,1999,ப.71) பெண்ணியச் சிந்தனைகள் வளர்ந்து வருகின்ற இக்காலகட்டத்தில் பெண்மொழி உருவாக்குவது என்பது மரபார்ந்த சித்தாந்தங்களை

உடைக்க உதவும். பெண்களை மையமிட்ட இலக்கியங்களைப் படைப்பதைக் காட்டிலும் பெண்மொழியில் படைப்பதே இன்றைய தேவை.

முடிவுரை

இலக்கியங்களில் படைக்கப்படும் பெண் மாந்தர்கள் காலம் காலமாக ஒருவித படிமங்களுக்குள் வைத்தே உருவாக்கப்படுகின்றனர். ஆண்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பெண் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற படிநிலைகளை சமுத்திரவல்லி தாங்கியே இருக்கிறாள். வள்ளுவர் சுட்ட கூடிய கொழுநனை தொழக்கூடியவளாகவும் தன் குடும்பத்தினுடைய உயர்வு தாழ்வுகளில் தன்னுடைய செயல்பாடுகள் காரணமாகிறது என்ற எண்ணப்போக்கு கொண்டவளாகவும் தன் கணவன் குடும்பத்து உறவுகளைப் பேணிக் காக்க வேண்டிய தன்மை கொண்டவளாகவும் சமுத்திரவல்லியைக் காணமுடிகிறது. தமிழ்ச்செல்வியினுடைய இப்புதினத்தில் பல்வேறு முற்போக்கு சிந்தனைகளும் பெண் தன்னுடைய வாழ்வை மீட்டுருவாக்கம் செய்து கொள்கின்ற போக்கும் வெளிப்பட்டாலும் அவை யாவும் ஆண் எழுத்தாகவே இருக்கிறது. சமூகத்திற்கு உட்பட்ட ஒரு நிலையிலேயே மீண்டும் மீண்டும் பெண் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறாள். ஆணாதிக்க மனப்பான்மையினால் கட்டமைக்கப்பட்ட பல்வேறு கூறுகளை உடைத்தெறிந்து தன்னுடைய வாழ்வை மீட்டுருவாக்கம் செய்து கொள்ளக்கூடிய பெண் மொழியில் அவளுடைய செயல்பாடுகள் அமையவில்லை. பெண் படைப்பாளராக இருந்தாலும் மொழியில் ஆண் தன்மை நிறைந்து காணப்படுகிறது. சமகால சிக்கல்களை சமுத்திரவல்லி பிரதிபலித்திருந்தாலும் கூட பெண்மையத் திறனாய்வின் அடிப்படையில் ஆராயும் பொழுது ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் துன்பங்களில் உழலக்கூடிய ஒரு பெண்ணைப் படைத்து அவளைப் பெண்ணிய போக்குக்கு மாற்றாமலேயே ஆசிரியர் அமைத்து இருப்பது புலனாகிறது .

துணைநின்ற நூல்கள்

1. சாரதாம்பாள்.செ., பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும் பெண் எழுத்தும், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, 2007
2. சீதளா.சி., பெண்ணியம், அம்பிகா பதிப்பகம், சென்னை, 2005
3. பஞ்சாங்கம்.க பெண்,மொழி,புனைவு,காவ்யா பதிப்பகம், 1999.
4. பிரேமா.இரா., பெண்ணியம், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, 1994.
5. பிரேமா.இரா., பெண்ணிய அணுகுமுறைகள், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, 2000
6. மல்லிகா.அரங்க., தமிழ் இலக்கியமும் பெண்ணியமும், நியூ சென்சரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிட்டெட், சென்னை, 2002
7. முத்துச்சிதம்பரம்.ச., பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, 1995
8. ராஜ்கௌதம்(மொ.ஆ), பெண்ணியம் வரலாறும் கோட்பாடுகளும்,விடியல் பதிப்பகம், கோவை, 2011.
9. விஜயலட்சுமி,த., பெண் பெண்ணியம் பெண்நிலை, காலச்சுவடு பதிப்பகம்,2002.
10. நற்றிணை, கழக வெளியீடு,2013

References

1. Saradambal S., *Feminist Psychoanalysis and Women's Writing*, World Literary Research Institute, Taramani, 2007
2. Seethala C., *Feminism*, Ambika Publications, Chennai, 2005
3. Panchangam. K. *Woman, Language, Fiction*, Kavya Publications, 1999.
4. Prema R., *Feminism*, World Institute of Tamil Studies, Taramani, 1994.
5. Prema R., *Feminist Approaches*, Tamil Library, Chennai, 2000
6. Mallika Aranga, *Tamil Literature and Feminism*, New Century Book House (B) Ltd., Chennai, 2002
7. Muthuchithambaram S., *The Origin and Development of Feminism*, Tamil Library, Chennai, 1995
8. Rajkotham (MoA) *The history and theories of feminism*, Dawn Press, Coimbatore, 2011.
9. Vijayalakshmi, Th., *Feminism and Femininity*, Kalachuvadu, 2002.
10. *Published by the Society*, 2013

Cite this Article in English

Nithya.S, Jayapal.P “**Representation of Women and Women’s discourse in Novel Arukattuthurai**” *MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES*, ISSN: 3048-7854, Vol.2 Issue 2, July 2025, pp. 51-58